

מסכת שביעית

פרק ו

א. שלש ארצות לשביעית. כל שהחזיקו עולי בבל, מארץ ישראל ועד כזיב, לא נאכל ולא נעבד. וכל שהחזיקו עולי מצרים, מכזיב ועד הנגה ועד אמנה, נאכל, אבל לא נעבד. מן הנגה ומאמנה ולפנים, נאכל ונעבד:

ב. עושין בתלוש בסוריא, אבל לא במחבר. דשים וזורין ודורכין ומעמרין, אבל לא קוצרין ולא בוצרין ולא מוסקים. כלל אמר רבי עקיבא, כל שפיוצא בו מתר בארץ ישראל, עושין אותו בסוריא:

ג. בצלים שירדו עליהם גשמים וצמחו, אם היו העלין שלהם שחורין, אסורין. הוריקו, הרי אלו מתרין. רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר, אם יכולין להתלש בעלין שלהן, אסורין. וכןגד כן, מוצאי שביעית, מתרין:

ד. מאימתי מתר אדם לקח ירק במוצאי שביעית, משיעשה כיוצא בו. עשה הבכיר, התר האפיל. רבי התיר לקח ירק במוצאי

שְׁבִיעִית מִיָּד:

ה. אין מוציאין שְׁמֵן שְׂרָפָה וּפְרוֹת שְׁבִיעִית מֵהָאָרֶץ לְחוּץ לָאָרֶץ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁמַעְתִּי בְּפִרוּשׁ, שְׁמוּצִיאִין לְסוּרְיָא וְאִין מוּצִיאִין
לְחוּץ לָאָרֶץ:

ו. אין מביאין תְּרוּמָה מִחוּצָה לָאָרֶץ לָאָרֶץ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
שְׁמַעְתִּי בְּפִרוּשׁ, שְׁמַבִּיאִין מִסוּרְיָא וְאִין מְבִיאִין מִחוּצָה לָאָרֶץ: